

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 kwietnia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSO Maciej Kruszyński</i>

po rozpoznaniu w dniu 1 kwietnia 2021 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania *(...) sp. z o.o. w S.*

przeciwko *Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki*

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 30 czerwca 2020 roku, Nr (...)

I. oddala odwołanie.

II. zasądza od (...) sp. z o.o. w S. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Maciej Kruszyński

Sygn. akt *XVII* AmE 212/20

Uzasadnienie wyroku z 1 kwietnia 2021 r.

Decyzją z 30 czerwca 2020 r., znak: (...). (...) (...) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki działając na podstawie art. 33 ust. 1 pkt 8aa i ust. 2 oraz art. 33 ust. 9 pkt 3 w związku z art. 30b ust. 3 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1155 z późn. zm.) oraz na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.) w związku z art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2020 r. poz. 833, z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej Przedsiębiorcy – (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S., posiadającemu numer identyfikacji podatkowej (NIP): (...), orzekł, że Przedsiębiorca naruszył art. 30b ust. 3 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych w ten sposób, że nie złożył w terminie Prezesowi URE sprawozdania, o którym mowa w art. 30b ust. 3 ustawy, za III kwartał 2019 r. i za to działanie wymierzył Przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 5.000,00 zł.

Strona powodowa zaskarżyła ww. decyzję w całości. Zaskarżonej decyzji zarzuciła naruszenie:

1. art. 189f § 1 pkt 1 k.p.a. poprzez uznanie, że w okolicznościach niniejszej sprawy nie zachodzą podstawy do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, pomimo, iż powódka złożyła sprawozdanie kwartalne sporządzone na podstawie art. 30b ust. 3 ustawy o biokomponentach, jej działanie nie miało zatem skutku w postaci

uchylenia obowiązku realizacji (...) i realizowało cel regulacji o Narodowym Celu Wskaźnikowym, w efekcie czego wagę rozpatrywanego naruszenia należało zakwalifikować jako znikome;

2. art. 189d k.p.a. poprzez nierozpatrzenie wszystkich okoliczności określonych w tej normie prawnej będących obligatoryjnymi dyrektywami wymiaru administracyjnej kary pieniężnej.

Wobec powyższego, powód wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W odpowiedzi na odwołanie, pozwany Prezes URE wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Przedsiębiorca – (...) sp. z o.o. w S. posiada koncesję na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą, udzieloną decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 8 marca 2019 r., Nr (...) z późn. zm. oraz koncesję na obrót paliwami ciekłymi udzieloną przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 17 marca 2014 r., Nr (...) z późn. zm.

Dowód: Decyzja Prezesa URE z 8 marca 2019 r., k. 11-15v akt adm., okoliczności bezsporne

Pismem z dnia 21 stycznia 2020 r., znak: (...) (...) (...), Prezes URE zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie wymierzenia kary pieniężnej w związku z niezłożeniem w terminie sprawozdania kwartalnego, o którym mowa w art. 30b ust. 3 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych za III kwartał 2019 roku. W oparciu o art. 50, art. 77 § 1 i art. 80 k.p.a. wezwał przedsiębiorcę do złożenia wyjaśnień.

Dowód: Zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego z dnia 21 stycznia 2020 r., k. 24 akt adm.

Kolejno, pismem z 11 marca 2020 r., znak: (...) (...) (...), Prezes URE zawiadomił przedsiębiorcę o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej. Jednocześnie, poinformował Przedsiębiorcę, iż ze zgromadzonym materiałem dowodowym może zapoznać się w siedzibie Urzędu.

Dowód: Pismo Prezesa URE z dnia 11 marca 2020 r., k. 30 akt adm.

Przedsiębiorca złożył sprawozdanie za III kwartał 2019 r. w dniu 2 grudnia 2019 r. (data stempla), które wpłynęło do urzędu 5 grudnia 2019 r.

Dowód: Sprawozdanie kwartalne, k. 17-22 akt adm.

W dniu 30 czerwca 2020 r. Prezes URE wydał decyzję, zaskarżoną w niniejszym postępowaniu.

Dowód: Decyzja Prezesa URE z 30 czerwca 2020 r., k. 6-9 akt sąd.

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym i sądowym oraz fakty powszechnie znane, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie podlegało oddaleniu.

W myśl art. 30b ust. 3 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy są obowiązane do przekazywania Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, w terminie do 30 dni

po zakończeniu kwartału, sprawozdań kwartalnych sporządzonych zgodnie z wzorem określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 6, zawierających dane dotyczące:

1) ilości i rodzajów paliw ciekłych rozporządzanych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się paliw ciekłych lub zużytych przez nie na potrzeby własne, z określeniem zawartości biokomponentów w tych paliwach w podziale na:

a. paliwa ciekłe wykorzystane do realizacji obowiązku o którym mowa w art. 23b,

b. pozostałe paliwa ciekłe.

2) ilości i rodzajów biopaliw ciekłych rozporządzanych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się biopaliw ciekłych lub zużytych przez nie na potrzeby własne, z określeniem zawartości biokomponentów w tym biopaliwach;

3) ilości i rodzajów innych odnawialnych paliw rozporządzanych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej lub zużytych przez nie na potrzeby własne;

4) wartości energetycznej paliw ciekłych oraz biokomponentów, o których mowa w pkt 1 lit. a, wyrażonej w MJ wraz z określeniem udziału tych biokomponentów w paliwach ciekłych wyrażonego w procentach.

Stosownie do art. 33 ust. 1 pkt 8aa ustawy o biokomponentach, karze pieniężnej podlega ten, kto nie złożył w terminie Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki sprawozdania kwartalnego, o którym mowa w art. 30b ust. 3 ustawy, lub podał w tym sprawozdaniu nieprawdziwe dane. Kara ta wymierzana jest na podstawie art. 33 ust. 9 pkt 3 ustawy, przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki. Wysokość tej kary, zgodnie z art. 33 ust. 2 ustawy, wynosi 5.000 zł.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 25 ustawy o biokomponentach pod pojęciem podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy należy rozumieć każdy podmiot, w tym mający siedzibę lub miejsce zamieszkania poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dokonujący, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu, wytwarzania, importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, który:

a) rozporządza nimi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych lub

b) zużywa je na potrzeby własne na tym terytorium, z wyłączeniem przywozu paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych przeznaczonych do użycia podczas transportu i przywożonych w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym.

Przenosząc powyższe regulacje na grunt niniejszej sprawy, należy wskazać, że powód posiadał koncesję na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą, udzieloną decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 8 marca 2019 r., Nr (...) z późn. zm. oraz koncesję na obrót paliwami ciekłymi udzieloną przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 17 marca 2014 r. Oznacza to, że posiadał status podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy, w rozumieniu przepisu art. 2 ust. 1 pkt 25 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

Bezsporna pozostaje kwestia, że przedsiębiorca był zobowiązany do złożenia Prezesowi URE sprawozdania kwartalnego wynikającego z art. 30b ust. 3 ustawy za III kwartał 2019 r., w terminie do 15 listopada 2019 r. Jak ustalono, przedmiotowe sprawozdanie nadano w placówce pocztowej w dniu 2 grudnia 2019 r., zatem po upływie ww. terminu (k. 22 akt adm.).

W sprawie znajdował zatem zastosowanie przepis art. 33 ust. 1 pkt 8aa i ust. 2 ustawy o biokomponentach. Przepis ten wprost wskazuje, że karze pieniężnej w wysokości 5 000 zł podlega ten kto nie złożył w terminie sprawozdania, o jakim mowa w art. 30b ust. 3 ustawy o biokomponentach. W tym stanie rzeczy, Prezes URE był zobligowany do nałożenia kary w określonej wysokości.

Zarzuty sformułowane w odwołaniu koncentrują się zasadniczo na kwestii nałożonej na powoda kary pieniężnej. Zdaniem spółki zaistniały podstawy do zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 k.p.a.

Przesłankami uzasadniającymi odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, są stosownie do treści art. 189f § 1 pkt 1 k.p.a.: waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa.

Sąd stwierdził, że okoliczności sprawy nie uzasadniają zastosowania przepisu art. 189f ust. 1 pkt 1 k.p.a. Nie zostały bowiem spełnione przesłanki umożliwiające odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej. Warunkiem jego zastosowania jest zaistnienie łącznie obu przesłanek w nim wymienionych, a więc zarówno waga naruszenia prawa musi być znikoma, a ponadto strona musi zaprzestać naruszania prawa. W przedmiotowej sprawie, naruszenie prawa w istocie polegało na niezłożeniu sprawozdania, a zatem złożenie tego sprawozdania nawet w terminie późniejszym powoduje, że dochodzi do zaprzestania naruszenia przez stronę prawa. Ostatecznie, choć po terminie określonym w ustawie, powód złożył sprawozdanie kwartalne, jednakże nie można uznać, że waga naruszenia prawa była znikoma. Brak stosowanych sprawozdań powoduje, że organ nie może realizować swoich ustawowych obowiązków. Istotne znaczenie ma tu fakt, że powód wykonuje działalność koncesjonowaną, a więc taką, która ze względu na swój szczególny charakter jest reglamentowana przez państwo. Uznanie więc, że niewywiązywanie się z obowiązków związanych nieodłącznie z tą działalnością stanowi mało ważne naruszenie prawa, stałoby w sprzeczności z celem tej regulacji.

Warto w tym miejscu dodać, że powód – jako podmiot profesjonalny powinien wykazywać się szczególną starannością w zakresie realizacji nałożonych na niego obowiązków. Niewątpliwie, przesądza to o znacznej wadze naruszenia przepisów ustawy przez powoda, co z kolei wyklucza możliwość odstąpienia od kary na tej podstawie.

Mając na względzie, że obydwie przesłanki muszą zaistnieć łącznie by organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu, to spełnienie tylko jednej z nich nie daje organowi podstaw do zastosowania wskazanego przepisu i tym samym zaskarżone orzeczenie Sąd uznał za prawidłowe.

Wysokości nałożonej na powoda kary finansowej została przez ustawodawcę wskazana wprost, co wykluczyło możliwość jej miarkowania.

Mając powyższe na uwadze, Sąd oddalił wniesione przez powoda odwołanie na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c.

O kosztach procesu rozstrzygnięto, zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c. zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, przyjmując, że powód, jako strona przegrywająca sprawę, zobowiązany jest do zwrotu pozwanemu kosztów procesu, które obejmowały jedynie wynagrodzenie pełnomocnika procesowego pozwanego w wysokości 720 zł ustalone na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

SSO Maciej Kruszyński